

AVSKRIFT.

Frk. Marie Klokset, Tennfjord pr. Ålesund, dagbok
ført ombord i D/S "Buskøy" på turen til Østgrønland
sommeren 1935.

Ålesund den 27. juli 1935: Har gjennom herr Årset og skipper Myklebust fått låv å bli med ishavsskuten Buskøy som skall til Grønland idag. Har nettop spist min første middag ombord, som bestod av fisk, poteter, smeltet smør og risengrynsuppe. Det smakte godt.

Vi ligger ved Skateflua og skall snart gå.- Angrer fremdeles ikke att jei bestemte mig for reisen.- Regnet siler ned. Kl. er 5 og Buskøy fløyter sine 3 lange signaler, legger fra Skateflua og stevner mot havs. Der er ingen kjente på kayen, og det er bra. Jei er fremdeles med strålende humør. - Der står en gammel åvervintrer igjenn på kayen og vinker med sin hatt, stakkar, han har sikkert lyst å vere med, det er vi enig om alle. Det er Jever som nu har fått plass på Svalbardkontoret. Formanden for åvervintrerne Finn Frammes Hansen som er fra Kristiansand kommer og hilser på mig. Han anbefaler mig å overvintre å jei har virkelig lyst, er spent på hvordan det blir. Ser nu fjellstuen forsvinne i de fjerne, og den ene fjelltoppen efter den andre blir til grå tåke.- det er nu litt dønning, så vi mærker vi er på havet. Ser nu ingenting igjen av Norge og Hansen vill vi skal gå ned og ta en toddy, men det skal bli fint lite. Sitter nu i spiserummet, overvintrerne, skipperen, telegrafist Holm og jeg. Blir hær presentert for alle overvintrerne og samtaleemnet er at jeg skall overvintre. Diskusjonen går lystigt. Holm går og hentar min gramofon. "Langt fra byens støy og vrimmel", er den første plate som spilles. Elles "Når lysene tændes" og "En sommerkveld ombord" gjør stor lykke.

Her er nu litt kvalme på grunn av sigaretttrøk og mye folk. tar mig en tur på dekk, her står de tvo andre pasasjerer og spiser lapskaus og spyr. Den ene er fra Porsgrunn og går denn tekniske høyskole i Trondhjem, denn annen er sønnen til konsulen i Tromsø. Jei tar mig også en talerken lapskaus, og gjir også King litt, det er en svart jagthund

som Holm har med sig. Går bort til rekken for lapskausen kårmer oppigje^{de} spyr litt, men er ^{elles} like frisk. Holm kommer og skall på radiatorummet og hør re veirmeldingen, jei blir med han. Vermeldingen er sydvestlig kuling. En av manskapet har haft nytt trekk i koja mi, får nu beskje att den er iorden og jeg går ned for å legge mig, det skal smake godt, da jei er trøtt og utranglet. Det er lørdagskveld og kl. er 8, jeg ligger nu, og ^{det} er min første kveld ombord. Tror fremdeles ikke at jeg kårmer til å angre på turen. Glassene klinger og gramofonen går i værelset ved siden av Hansen kårmer inn (min dør må alltid stå åpen på grunn av frisk luft), han river ned forhenget til min koj, jeg ber han fjerne sig og han forsvinder strakst. Stueren kårmer og ordner til igjen forhenget, Holm stikker hodet inn og siger godnatt. Så er det igjen stille i min lugar å jeg såvner nokk snart.

Søndag den 28. juni: Har såvett gott i natt, men kjent litt rulling gjennom søvnen. Skjipperen kårmer og sier jeg må tørne ut, for solen skjinner og gjøken galer i mastertoppen. dessuten skall frokosten snart serveres. Ja det går mye på eting herombord. Det er frokost kl. 9 middag kl. 12 kaffi kl. 3 aftens kl. 6 kaffi kl. 8 siden er det kaffi hver tredje time hele natten. Kl er nu 9 og jeg er opstått, men kjenner snart att det er behageligare å ligge. Tar mig en tur på dekk og trekker litt frisk luft, å jeg kjenner mig strakst bedre. - Det er klar himmel og strålende sol, ser berre hav og atter hav til det går ned i horison-ten. Skuten bevøger sig sakte fremover, fra bårdal til de skumvite bårdetopper. Sitter på nogen tynder sammen med endel av manskapet, diskutere håkjerringfiske og bjørnejagt, meget intresant. - Mandskapet er enestående greie og kjekke folk alle sammen, en av dem er fra Ørsko og heter Ste- ne og fyraren er fra Olsviken. Passasjeren fra Tromsø heter Cai Sæther, han går arsjum og kjemikkern fra Porsgrunn heter Øivind Holm Johansen, han er forlåvet med en jente fra Trondhjem. Han har søkt om å få åvervint- tre, men fikk ikke, han studerer fremdeles på om det ikke skal let sig gjøre. Vinter er en av åvervintreerne som er enkemand og har vært mange år førutt både på Spissbergen og Grønland, så han reiser ikke mot det ukjente han er fra Tromsø. Siversen er også fra Tromsø og har overvintret

mange år før, han har blandt andet bygt denn nordligste fangsthytte på Grønland. Johansen har ikke vært der før, men har har sellt mye ute i de varme lande. han har sett Hval og sydhavets øer i solnedgang. Richter har også vært på Grønland en parr år førutt, likeså Framnes Hansen og telegrafist Holm. - Så det er ikke tvil om att det er noe heroppe som å drar. Å alle sier det samme, når de har vært hjemme en tid, så glemmer d alt tungt og trist og længter atter efter det frie og eventyrrike liv. Det lakker mot middag men jeg har ikke noe lyst på mat idag. Kjenner mig søvnig, så det skall smake bedre å få såve litt.- Sjøsyken forsvinner helt strakst jeg legger mig. Manskabet forundrer sig på att jeg ikke er mere syk. Flere mandspersoner ligger fremme i lugaren og spyr som noen alker.- Det er ikke so å forstå, vi har noen årkan, men det blåser jo så mye att jeg ligger å ruller i kojen. Til middags er det kjøtt stuing og jorbær. Stuertten kårmer med jorbær i kojen til mig, jei spiser litt men det kårmer op igjenn, når jeg har spytt kjenner jeg ingen ting, tar mig en globoid og legger mig til å såve. Har såvet i flere timer, det er nu aftens. Jeg spiser tre fiskekaker og det kjennes ikke ut som de kårmer oppigjenn. - Holm kårmer inn med nyheter fra Norge og Myggbukta, hører blant annet at en stenscred har gått i Romsdalen. Fra Myggbukta medeles att det er dårlige isforhold. Er nu sirka 130 mil utenfor den norske kyst.- Stuertten spiller litt gramofon elles er det stilt og boligt ombord i aften. Skjipperen har sittether og studert Grønlandskartet, han undres på om vi fryser inne, så vi får åvervintre alle sammen. Kl. er 10 har nu fått motvind, så det går sakte fremover, slutter mine skrivelser for ikveld og legger mig til å såve.

Mandag 29 juli: Det er morgen, kl. er 6, har også ligget våken en stund.- Maskjinisten var hær ogx spikret en fjøl for koja mi så jeg ikke skulde rulle frem. Ja idag er det bølgesong, men ingen solnedgong, fremdeles sterk motvind, å det går dent, får vi dette været en tid, tar åverseilingen minst 14 dager. Dem har nu sett kursen på Island, da stormen er for sterk til å gå direkte på Myggbukta. Idag er jeg helt frisk, spiser og kjenner ingenting, jeg er helt forundret, kunde ikke tenke mig att jeg skulde slippe så lett fra det. Skipperen siger att mine støvler

er for lave til att gå på dekk med idag, sjøen skjyller lystig ut og inn. Jeg finner ut att det er best å holde sig i koja, det blir vel også litt vanskelig for mig å stå på beina i slik sjøgang. Elles er det storparten av folket som ligger idag, kun tre stykker spiste frokost, så det er litt dårlig med matlysten endda. Jeg ligger å venter på ~~att~~ jeg skall bli årdentlig sjøsyk, men det kjennest ikke ut til at det skal bli noe av det. Stuertten kårmer med middag i kojene til mig, fisk poteter og aprikossuppe det smakte gått. Legger mig nu til å såve, det er som jeg ligger i en vugge. Har såvet nogen timer, kjenner at stormen har frisket på., men barometeren stiger, så vi har nokk fint ver ivente. Skjippern kårmer og tar sig en passiar med mig, vi diskuterer kjærlighet og ekteskap. Han har vært gjift tvo ganger. Hans første kone led av nyresykdom og døde ett år tid efter ekteskapet. Seks år efter gjiftett han sig opigjenn med hennes nabo jente, de var begge fra Godøy. Samtalen blir avbrutt, Holm kårmer med nyheter og vermelding. I Myggbukta ønsker de oss velkommen bort, og sender en hjærtlig hilsen til oss alle sammen. Tenk å ligge hær utpå svarte havet å ha nyheter fra alle kanter, det må man si er en fin opfindelse. Kl er seks, det er ^{vaktskjifte og} aftensmat, får lapskaus, denn er god, men stærkt kryddrett.- Legger mig til å lesere et stykke av Frank Mangs i en gammel jubelbok. Det er nu tvo døgn siden vi gikk fra Ålesund og jeg synst tiden har gått fort. Har såvett en god stund kl. er 12 midnatt og jeg våkner av ^{trekkspillmusikk. Cai har med sig ett gammelt} trekkspill, han sitter nu på dekk å spiller "Når lysene tændes derhjemme". Elles er det ingen festing ombord å det blir det nokk ikke noe av før vi kårmer i isen å det blir slutt på slingringen.

Tirsdag 30 juli: Våknet i 8 tiden idag med att katten kårmer hoppende opp i min koj, jeg kjøpte mig å sette i et hyl så denn forsvant med det samme. Her er så mye rotter, de er nøtt til å ha katt. Hører att vi har fremdeles motvind, men ingen sure miner for det. Ligger nu og ser på mine blomster som står i karaffelen og tenker på dem hjemme i Norge, skulde ønske de visste vor gått jeg har det. Får mat på sengen, lesere skriver og prater om en annan, alt er intresant. Av og til så spiller jeg "Når lysene tændes" og "Langt fra byens støy og vrimmel". Det er stemningsfult å ligge hær ute på bølgerne å rulle og lytte til slike melodier. Ingen anbefaler mig å kårme på dekk, det er sjøsprøyt tåke surt

og kalt, blir derfor i min lugar, vor jeg trivst gått. Cai kårmer stik-
kende inn, han har ligget oppå galgen i tvo døgn i sovepose uten mat
og uten å drikke, idag har han tatt sig en tur frem av hiet, han er litt
blek og blodlaus, menn elles kvikk, han lengter till vi skall komme i
isen, men jeg synest det er intresant å ligge her å rulle også. Elles er
det ikke noe ekstra idag. alt går sin vante gang. stormen har spaknet
så det går nu litt fortere. Har vært på tåppen og sett på Holm vordan ha
telegraferer, han snakket med Jan og Myggbukta. I Myggbukta vaker di og
baker brød idag, dem forbereder sig til vi kårmer, til Jan blev vi invi-
tert på bløtkake og pils, men kårmer ikke til å gå innom dær, måligens
på tilbakereisen.- Har nu medvind og fulde seil med kurs på Myggbukta,
det går fort fremover.

Onsdag den 31. juli: Stod opp kl. 2 inatt og tok mig en tur
på dekk. Det var fint ver men tåke. Blev innvitert i byssen på kaffi,
vor vakten satt og diskuterte "joratause". Kaffien er sterk og diskusjo-
nen går lystigt. Kl. er nu 5 og jeg tar mig en tur opp til rormanden.
"Han står ved roret den norske fiskermand". Elles er det nu stille om-
bord. Jeg står på kommandobroen og ser utover det endeløse hav. Drømmer.
Tankene rinder, mens natten svinder og timeglassets sand løper ut, så
og mine drømme, vemodige ømme, lik de sandkorn som aldri tar slutt.

Vi glasset vender og atter render

så bløtt og stille det gule sand.

Så og mine ~~EMME~~ drømme, vemodige ømme,

svever med lengsel til Grønland.

Vi vet det findes og tro kan bindes,

av drømmespinn til det gjyldne slått.

Vår lykkestjerne, dær i det fjerne,

vinker kårmm, om vi følger den blått

Jeg synest Buske er som et lite nøtteskall dær bevæger sig s
sakte fremover bølgene. Det lider mot dag men får fremdeles ikke se so-
len for tåken ligger ennu tett. Holm kårmer og klør sig i hodet, han
skulde ha en samtale med Jan men har forsåvet sig. Vi spiser frokost og
går så oppigjen i hans lugar. Han tar frem sin kjære Banjo og spiller

og synger. (Han spiller fløyte også). Jeg vill han skall spille "Når lysene tændes", han svarer: "det tør jeg ikke for da tar gråten mig." Det blir helst slike som "Mari maram", det går på. - Det er vemodig å se på disse som skal åvervintre, i blant, når di sitter i dype tanker. Di tenker nokk på va di forlot der hjemme i kjære Norge, og undres på va di kommer til å gå imøte der borte i eventyrernes land, ja ingen vet, men tiden får vise, også det.

Har spist brendsnut og aprikoedisar til middag og skall nu ta mig en lur, er litt søvni, da jeg har vært våken siden i natt kl. 2. Kl. er 5, jeg var ikke tenkt å stå opp mer idag, men hører det er fiskelake til aftens og det frister mig. - Har vært en tur på dekk, vor jeg møtte ett hærli syn, di tvo studerende pasasjerer kom springende opp av sine lugarer og spydde bare so det drev. Jeg trodde det var slutt med spyingen for denne turen, men det ser ikke sån ut. Richter har ikke smalt siden vi reiste fra Ålesund, og det er ^{nu} fem døgn siden, han ligger og drikker bare litt vann, kann ikke forstå det, vi har jo nu bare litt sterk dønning. Jeg går nu ned og legger mig, en hel del er hos Holm og hører balalaikamusikk fra England. - Idag har vi i august. Torsdag. Tørnet ut kl. 8 har såvet som en sten i hele natt. spiste nu en kraftig frokost med egg og skjinke- har aldri hatt sån matlyst som jeg kann minnes. Tar mig en tur på dekk, hær sitter Cai med sitt kjære trekkspill han er ingen støpspiller, men en ekte komiker. Holm hadde forbindelse med Myggbukta kl. 11 idag. Der var alt med det gamle, de bare venter på at vi snart skall kånne, dagene er sikkert lange nu for dem derinne, som bare ligger å kjikrer og venter på skuten. Håper det går fort gjennom isen. Drikker kaffi og spiller gramafon, jeg ligger og nyt musikken. Vi er nu i nærheten av Jan Mayn og jeg må ta mig en tur på dekk. Kl. er 10 aften og vi har passert Jan, det er tett tåke så vi så den ikke. Har atter fått sterk motvind, å det går sørgeli sent, vi lengter op til isen nu alle sammen.- Har ligget en stund og sett på mine blomster, som nu holder på og visner og dør, men de skall få stå selv efter de er visnet, hær er for varmt til dem, skipperen fyrer så ubeskriveli.

Fredag den 2 august. Ser ennu ikke is, men idag bevæger skuten sig så de skumvite båretåpper slår innover dekk, kann ikke kånne opp uten støvler. - Har vært hos Holm og hørt nyheter fra Kyggbukta, derinne står dei i og klipper håret og barberer sig. Elles venter di med lengsel på skuten.- Isforhåldene er fremdeles dårlige så det er ett stort spørsmål vordan det kånner til å gå oppi isen. Elles spiser å såver vi som vanlig. De to studerende pasasjerer er atter gått tilkojs og syner sig nokk ikke før vi ser i isen. Iaften er det snøfok, det er den første sne jeg har sett i år.- Gramafonen går som vanli.

Lørdag 3 august. Det er idag en uke siden vi gikk fra Ålesund. Inatt ved 2 12 tiden traff vi de første isknulber. Jeg var på dekk kl. 7 idagmorges og det syn som møtte mig der skall jeg aldri glemme. Blikkende stilt - og tusinder på tusinder av isflak utover det endeløse hav og langt derborte i det fjerne ser jeg morgenrøden i Grønlandske fjelltoppar, ånei for eit syn. Har hørt talast om isørken, og det namnet synest jeg må passe gott her.- Nu begynner et intresant liv. Ser en og annan kvalen svingar seg i havflata og hist å her ein sæl som ligg å strekker sig på isflakjå, so idag smell det lystigt på dekk, det eine skotet etter det andre.- So intresant det er å sjå alle dei tusen forskjellige fasongar på isflakji, somme ligner folk, andre dyr, somme er små andre som store fjell, ikke tvo er like. Det er litt kalt men so stilt og fint. - Har spist aftens, en masse fiskeboller, å er atter kånmet på dekk.- Det er lørdagskvell og vi diskuterer vordan vi skall tilbringe den.- Holm foreslår vi skall steke en bløtkake å kose oss med i midnattsolen,- alle er enig, men oppdager snart att stuerten har gjemt bakepulveret, så den planen går istå.- Har tatt gramafonen på dekk, elles har vi fløyte, banje og trekkspillmusikk. - Ser nu en sæl ligger og ruller sig på et isflak, skjyttaren komanderer stopp og snart har vi sælen på dekk. - Jeg forsøker også å skjyde å det er intresant. Kl. er nu 3 om natten å vi sitter på dekk og solar oss. Har stekt biff av sælen som blev skutt og haft et bedre midnattsmåltid. Her er natt som dag, halve vakten såver og halve er våken, bare denn skjilna att om natten såver stuerten å da får di andre styre å stelle som di vill. Holm har

en masse nye plater som vi sitter å nyter sammen med kaffi, isflak å sæl og den fortryllende midnattsol. Må nåkk nu gå ned å forsøke å såve litt, det blir sikkert en vakker dag i morgen også. Så har jeg da fått oplift å se midnattsolen som jeg alltid har lengtet etter, å jeg blev ikke skuffet, det er virkelig noe å lengte etter.

Søndag 4 august. Kl er 8 å jeg er litt trøtt enda, men solen stråler så sjon ned att jeg må snart stå opp og se på naturen. Sitter på dekk i tynn bluse og tøfler å enda synest jeg det er varmt. Har hørt det kann være sjønt heroppe, men att her kunde være så fortryllende, hadde jeg aldri tængt mig.- Vi bauer oss frem gjennom isen, men denn er tett, så det går ikke fort.- Alle mand er på dekk idag, tar bileder, soler oss spiller og synger. Ser en masse bjørnspor, så vi håper å treffe bjørn snart. - Vi har nu gått fremomm Tromsøskuten "Nordkapp 2" som har ligget fast i isen nogen dager, men får en tvo tre skrikende signaler. Holm går og snakker med dem per radio. Di spør om vi vill vente så di får gå efter oss inngjennem isen da di har brutt istykker noe på propellen å kann ikke gå atteråver. Skippern og Framnes blir enig om att vi skall vente, sjønt det blir ett stort hefte. Håper i alle fall å få god betaling for det. Nordkapp 2 er på lysttur med 7 amerikanere, 1 kvinde og 6 herrer, elles er mandskapet fra Tromsø. Vi ligger nu og venter på dem og fordriver tiden med litt av vært.- Har en hel stund skutt på blink, nu har vi vært en lang tur bortåver isen, hoppet fra det ene isflak til det andre, å so morro. "Nordkapp 2" går det sørgeli sent med, vi har nu ventett i flere timer.- Kl. er sirka 8 og endelig har vi Nordkapp tett bak oss, så nu fortsetter begge skutene innover, men isen har skrutt sig sammen, så det blir ikke lenge før den siger helt stopp. - Kl. er 10 og vi kårmer ikke lenger på en studd, isen er nu så tett, vi blir nøtt til å ligge stille å vente til den slaknar. - Nordkapp ligger ved siden av oss. Amerikanerne går og fotograferer og nikker og smiler, ^{kommer} mandskapet ombord i Buskø. Cai og Holm spiller de andre synger. Elles har vi fremdeles den fortryllende midnattsol. Det er søndagskvell og kanskje mangt vi savner, men det er alikevell intresant heroppe mellem sol og is. Synest berre synd i dem stakkarne som ligg inn på Grønland

og venter en slik kveld. For dem er nokk både dagar og nætter lange.- Skjippern og Frammes blir invitert ombord i "Norkapp 2".- Vi er forberedt på det blir fest, amerikanerne har plenti sterke saker. Elles skal det vel diskuteres vor nye Buskø bør ha for besværett.- En av matrosene kårer nu med beskje fra den amerikanske dame att jeg også måtte kårer ombord til dem. Jeg siger neitakk. Tror det er best å håalde sig ombord i Buskø inntil videre. Vi er alle spent på vordan skjippern og Frammes kommer til å se ut når di kårer tilbake. - Kl er et og nå ser vi dem kårer spaserende på et isflak og hålder varandre i armen,- alle er forberett på at det blir ikke stille ombord, for skjippern får kommanderingslyst når han har litt i tåppen. Med en gang han er ombordkommet gjir han ordre att skuten skall starte og gå fra Nordkapp for dem vilde ikke betale noe stort.- Isen er tett og det nytter ikke forsøke å gå. Han gjir sig på det tilslutt. Men så fortsetter festen. Frammes har med flere kasser sterke drikke til åvervintrene, det går de nu løs på. Jeg har stått litt forskrækket i rorhuset, dem har ikke sett mig ennu og vet ikke vor jeg er. Elles er de nu så optatt med dem nye kasse som skall åpnes. Er forberett på å være oppe inatt,- tør ikke gå ned å legge mig.- Holm har sin lugar heroppe ved siden av rorhuset, han kårer og sier jeg skal legge mig der. Han vill legge sig fremme i en koj til dem som er på vakt Kl. er 3, jeg er trøtt og glad fordi jeg får legge mig.- Hører av og til skjipperens tordenrøst lyde nedefra, men her ligger jeg trygt, det er lås for døren og alt gått.

Mandag 5 august. Kl er 8 og Holm kårer for å sende ut nyheter og varmelding. Trodde att skjippern hadde sovnet nu, men hører til min forskrækkelse att festen fortsetter fremdeles. Holm forteller att skjippern og Frammes hadde fortsatt festen alene en stund men ved 4 tiden hadde dem vært fram i lugaren og invitert alle åvervintrene også. Noen sa takk, andre neitakk. Holm stakk ned i ma skjinnrummet, (vor di også hadde gjemt min gramafon,) der fant de han ikke. De driv fremdeles å skåler og holder tale for varandre, har nu tømt en kasse Kønjakk og begynt på en kasse whisky. Venter alle att skjippern/skal såvne av men Håper jeg undgår å treffe dem før di har såvet rusen ut. det ser ikke sånn ut.- Stene kårer opp med frokost, han foreslår at
(til mig)

jeg skall ta såveposen til Cai og legge mig på rorhustaket, det var en fin ide, der får jeg nokk såve også. Ligger nu på rorhustaket og solar mig. Det er et strålende vær, - å slik frisk luft då. "Vært åndedrag bringer lykke og velbehag". - Har fått epler og sjokolade fra "Nordkap"

Uonsdag 7. august. Regn og fremdeles tett is. som jeg ligger å nyter. Hører festfolke er på dekk å lufter sig av og til. Middagen får jeg også servert i Holms lugar. Skjipperen har spurt etter mig og undrer sig på vor jeg er. Mandskapet lyver han full og siger att han skræmte mig, å jeg sprang ombord i Norkapp. Skjipperen blir forskrækket han går nu å spankulerer i en støvel og tresko. - - -

Har såvøtt middag på rorhustaket og blitt solbrent. - Det er stilt nedenunder, tror jeg våger mig ned. - Tåken begynner å trekke opp, så luften er litt kaldere. -

Hører til min glede att nu har skjipperen og Framnes endeli såvnet, kl. er 5 og de har hålt på i en trekk siden i gåraftes kl. 10. Så har jeg da også fått sett va en polarfest er for noget. -

Har spist aftens og det er stilt og fredfult ombord. Håper det ikke blir flere fester på denne turen. "Norkapp 2" har vi gått fra, kunde ikke kaste bort mer tid på denn. Har ennu 10 mil igjen til lands, og isen er tett. -

Björen har det vært smått med til denne tid; men kann ikke vente å få se så mye av den her, da amerikanerne har sårett en ti-tålv stykker för vi komm inn, unders ikke på att björnen er blitt skræmt.

Tirsdag 6. august. I natt har det vært stille ombord. Skjipperen har såvøtt rusen ut og undskjylder sig så gått han kann.

Har bauett oss fremåver nogen meter idag også, men ligger nu stille igjenn å har slått dreggen i ett isflak. Tåken har atter lagt sig som et tett slør runt om oss, så viss vi nu forsetter kann vi bli helt fast.

Har sett ut en Håkjeringsline, men tvilsomt om vi får nogen fangst, da det er så langt til havs. Skjyt en og annan sælen.

Kl. er 2 natt. Holm og jeg har sittett i bysen/ har fortalt om Grönlands hemligheter.

Onsdag 7. august. Regn og fremdelis tett tåke, kårmer ingen vei. Norkapp har nu nått oss igjenn og ligg tett bortenfor.- Har fått ett björne-lår med dem, så i dag hadde vi björnebiff til middag, det er første gang jeg har smakt å jeg syntest det var deili. Amerikanerne har fått livet av en tre-fire björner, - i dag var der også en opp til skuten deres, di gjikk løs på han med maskjingjevær, han sprang lenge men datt dog til slutt. Fotograferar gjør di ustanseli, har tatt en masse bilede av oss. Di brænder ustanseli spekk der ombord og björnen søker efter spekkkröken.

Holm har tatt baterienn til radioavsendern og koblett til radion som står i minn lugar, vi sitter nu hær og hörer musikk fra Røikjavik.

Håper vi snart får begynde å gå igjenn, for stakkars dem som ligger på Grönland og venter.

Torsdag 8. august. Ligger Fremdeles på samme sted. Spiser og såver. Hadde kjøttkaker til middag, av björn og sæl, knakande gått.

Kl. er 4 og det begynder å klarne opp, ser atter di Grönlandske tinder, men isen er så tett att det nytter ikke forsöke på bauing för denn slaknar, så vi må fremdeles ligge på samme sted.

Iaften var jeg för første gang opp i tönden. Syntest det var litt nivst, men vågett mig opp alikke vell. Stod där en god stund å kjikrett, å du för eit utsyn. "Is, is og atter is.

Jeg vet ikke vor jeg skall synge dinn pris
Endelöse vidder, så langt jeg kann se,
er dekket av isflak og sne.

-----oo0oo-----

Har haft det festli i aften eller rettere sakt i natt.- Når stuer-
ten hadde såvnett, listett Holm og jeg oss bak å tok flöte og sylte-
tøy. Piskett en deilli krem. En av gutterne stekte biff, så vi had-
de ett hærli nattmåltid, med kaffi til slutt, det var fest fordi jeg
hadde vært i tänden.

Fredag 9. august. Ligger fremdeles fast i isen å vor
lenge vi må ligge hær er det ingen som vet. Isen er tett så langt
vi kan se.

Diskuterer nu bare vorledes vi skall innrette oss i vinter,
om vi får åvervintre eller vilken flyvemaskjin som muligens kårmer å
henter oss. Ja ingen vet, men det ser ikke ut som Buskö skall kårme
sig til Grönland i år. Første skjyttern skjöt en klappmus i dag, og
jeg fikk skjinde.

Lördag 10. august. 14 dagar idag siden vi reiste fra Åle-
sund. Mandskapet er nu begynt å bli leid. - Jeg synest fremdeles alt
er spendende og intresant. Vi tröster oss jo med att "Norkapp" lig-
ger hær, med millionærer ombord, kårmer di ikke ut snart, telegraferer
di vell efter flyvemaskjin og da blir det nokk en råd for oss også.-
Cai og Öyvind har skutt tre sæler idag, elles er det ingen ting av
begjivenhet.- Det er lördagskveld eller söndagsnatt: kl. er tre og
jeg skall snart legge mig. - Har dreve å skutt på nogen isknultrer
en stund. Elles har jeg vært hoss Holm, å spist konfekt og lyttett
til nydeli musikk fra Röykjavik, hörte blant andett den gamle kjente
Kristianiavalsen. Fikk også konfekt med mig ned, som jeg skall leg-
ge mig i koja å nyte, samtidigt tænke på dæm dær hjemme i kjære Nor-
ge.

Det er fortryllende hærøppe i natt.- Midnattsolen skjinner,
å di Grönlandske fjelltinder ser jeg klarere eller nogen gang för.

Natten den svinder!

Midnattsolen skjinner!

Eventyrernes land!!!

Å du is, som aldri blir vand.....

Söndag 11. august. Det er vidundersjön heroppe idag. Har vært på isen fotografert og solett oss, er aldeles solbrent. Nei slike dager kann ei skjildress i ord. - - -

Elless er det nu beynt å bli litt spendende, ser ikke ut som vi skall kämme oss til Grönland.- Forsöker i dag å kämme ut av isen, er tenkt å gå lenger nord og se om dær kann være bedre å kämme inn. Skjyter oss frem med dynamitt, men det er ikke mange meter vi går for timen.

Aftenen foregjikk uten noe ekstra. - - -

Mandag 12. august. Fremdeles strålende vær, sol natt og dag. Ligger på rorhustakett og nyt det i fulle drag. Isen er tett som för.- Norkapp telegraferte att denn er på vei hemåver til Island, Grönlands forsöket har di gjitt opp, men det er vanskeligt for dem også å kämme ut av isen. Det har ikke vært så vanskelige isforhold heroppe siden Grönlandsekspesjonene begynte. Aften, kl. er 8 skall nu gå til kojs, det er lenge siden jeg la mig så tidlig, föler mig trætt og slapp, har vist liggett for lenge i solen i dag.

Det er natt kl. er 3. Blev vekkett i 12 tiden av Holm og Cai, som sa jeg måtte kämme på dekk og se på det fortryllende været. Jeg var lysvåken med en gang og törnett ut. Synest hær blir mer og mer fortryllende for vårt dögn.- Med det samme jeg kamm opp på dekk strålte solenn mig i möte, gjennom purpurröde skjyer, så gjikk jeg på andre siden, vor månen lyste stor, gul og rund. - Det fölest som en er sol og måne ja norlys og stjerne også, så mye nærmere heroppe.- Undres på, om det er både förste og siste gang jeg kammer hit? Har nyt dæn hærilige nattkaffi som vanli', å er atter kammett ned i min lugar for å legge mig. Er nu så trænet, jeg kann såve og være oppe nårsom helst.

Tirsdag 13. august. Blev vekket idag, med att jeg måtte være snar å kämme på dekk, en björn nærmett sig skuten. Det

stod ikke længe på før jeg var kåmnett opp å kjikre. Den kåmm langsom ruslende på isen, svømte av og til mellem flaki. Ett par skjyttere gjør sig klar og lister sig forsikti bortåver og gjemmer sig bak noen isknultrer; alt må være stille, det er en gammel björn som er ærfaren og forsikti. Der fyres ett skudd, og björnen falder, ligger en liten stund, men reiser sig og legger på sprang, der blir nu fyr flere skudd, den falder og reiser sig flere ganger men må da gji sig til slutt. - Det blir nu livli ombord. La på sprang bortåver alle sammen, tok taug på den og drog den hel inntil skuten, vor det blev flåing, fotografering og megett intresant. - - - -

Forsetter baue, isen er fremdeles tett, men ser nu havvett å har håp om å kåmme ut.

Onsdag 14. august. Spiser björnebiff natt og dag, å demn er deili. Gænte stekepanden i natt for en av gutterne, han fant en gryte, å blev ikke oprådd. Elles blir det gjort mye fant, både natt og dag. - -

Spekker og salter skjind.- Til aften er det kjötkaker av björnen, de smaker enda bedre eller biffen. Jeg er nu mørkebrun i ansiktet og næsten firkantett, skulde bare ønske att Grete også hadde vært hæroppe i denne hærlige luft. Det er natt kl. er snart tre, helt umuli å legge sig tidli, det er om kvelden og natterne hæer er vakrest. Synest jeg har næsten ikke tid å såve. Tænk, ved midnatt var vi ute i åpent hav igjen, jublett alle sammen. Går nu nordåver ett døgn tid, og skall da forsøke å ta nytt far inn mot land.

Torsdag 15. august. Blikkende stilt, strålende sol. Forsetter nordåver. Spendingen er stor både for oss, og dem som er i land. Har idag haft forbindelse med den danske skuten "Gotthåp" som også har flyvemaskjin ombor. Di har vær til lands med flyvemaskjinen å hentet tvo åvervintretere og rapoterer dårlige isforhåld med tett is alle steder.- Nu frygter næsten alle for att vi kåmmer ikke

til Grönland i år. Håper det beste, men er förberett på det værste. Tröster oss jo med att isen kann forandre sig så fort.

"Gotthåp" vill fremdeles forsöke å kånne inn, de har tvo åvervintre til å hente, som er for lang vei for flyvemaskjin å nå. Di går bare med halv fart, å vi kånner muligens til å ta den igjen i löpet av dagen. Björnkåttkletter til middag, utmärkett.

Nærmer oss "Gott håb", den har stansett maskjinen og ligger og venter. Vi heiser flaggett til tåps. Det er höytidli å treffe andre skuter, det er sjelden det inntreffer hær. Er så nær vi hilser med flaggett, heiser det ned, å opp igjen; danskerne gjør ligeså. Kapteinen hilser med ett ropende: "God dæg, god dæg" og vi blir invitert ombord. En småbåt blir heist i sjöen. Skjippern Framnes, förste skjytter, maskjinisten, telegrafisten og jegror om bord.

Kl. er 10 om aftnen, og vi er kånnet tilbake på Buskøy.- Atter nye opplivelser og minder som jeg aldri vill glemme. - Det var Marineskjp med 30 mand ombord; di stod oppstilt i rad og rekke bukkett og hilste. Kapteinen og Guvernör Mikkelsen tok imot oss. Blev vist ned i en flått salong, vor vi forsatte å hilse på, doktor, flyver, maskjinist og telegrafist.- Hær blev det dram og radiomusikk, intresante samtaler, med Grönlandskarte på borde. Fikk se en masse intresante bileder, fikk tvo med Mikkelsen som var tatt av isbjörn, ett fikk jeg av kapteinen som var tatt av skuten; fikk også en deili stor sjokkolade av kapteinen. Det blev heldivis ikke noen storfesting slik som på "Norkapp 2", bare ett par höfflighetsdrammer.- Da vi gikk ombord igjen, var det samme bukking og hilsing fra alle kanter, ett og anna fotografiaperatett stakk også fram hær og dær. - - -

Holm kånner nu og forteller att De Lemos var ombord

på "Gått håb". Jeg beklager att jeg ikke skulde vite det, da han er en god kompis av Ole og åvervintrett i fjor. Har stått på dekk og sent danskarne det siste vink. Vi har full stim på og forsetter inn mot iskanten.

Fredag 16. august. Ligger utenfor iskanten og har idet tett tåke, kann ikke forsøke på bauing før det klarer opp. Elleser det ikke noe låvende ut, da isen er like tett her nord også.

Hadde forbindelse med "Gott håb" i 2 tiden, denn ligger nu lenger øst og venter på klarver, så de får ta en flyvetur og se på isforholde, men har så å si gjitt opp håpet om å kamme til lands med skuten. Holm sa idag til den danske telegrafist, att han måtte si til De Lemos vem jeg var; en kort tid efter fikk jeg en telegrafisk hilsen tilbake fra De Lemos. - Har også idag oppdagett att jeg har lagt igjenn mine moskusvanter ombord i "Gott håb", men vi treffer dem muligens en gang til i løpet av hösten. - - -

Lördag 17. august. Blev i natt törnett ut ved 3 tiden. Førsteskytter sa jeg måtte være snar å kamme på dekk og se vor fint isbjörnen svømmer.- Da jeg kamm op, så jeg en liten isbjörnen, kava og svömte tett fremfor skuten. Var til å begynde med tenkt å fange den levende, men syntest den var for stor og blev derfor skutt. Det var en fjorsunge vit og fin. Det er intresant å bli vekket av nattens sövn, med slike eventyr. Studerte björnen til jeg frös så tändärne hakket. Holm hentett kaffi og deilige färske bröd opp i sin lugar vor det var varmt og vi hadde ett härli nattmåltid efter björnjakten. Björnen er nu flått og stelt, kl. er 4 og jeg må gå ned å forsøke såve litt igjenn.

Såv til middag. - fremdeles spendende dager, ligger utenfor isen og tåken er tett. Tellegrammer kammer og går til og fra, Aarset og Hol. Framnes har idag haft lengre forbindelse med Myggbukta og undersøkt vordann det er med proviant og amusjon i fall vi ik-

ke kårmer ind, som er megett usannsynli med egen hjelp. Provianten kunde dem til nød klare sig med men med amasjonen er det skralt, cirka 100 skudd i Myggbukta, andre stasjoner helt fri. - - Det er spendende og intresant, håper til det siste att vi kårmer ind. Mandskapet går fra den enne lugar til den andre, alle har sine tvil.

Holm hørte i aften i nyhetene fra Oslo att "Veslakari" skall sendes oppåver til assistanse. Imorgen blir det bauing selv om det er tåkte, dem vill ikke att Kari skall finde oss utenfor isen, i fall ho kårmer.

Det er atter lørdagskvell, den fjerde ombor. Undres va di gjør på hjemme en sånn kveld. Jeg har vært inde hoss første skjytter, fått apelsiner og kanferdrops.- Stuerten har lagt sig, å Holm hålder nu på å lager en kake; stormkake eller dens rette navn er vist polarkake. Den består av mell og sukker som skall røres en god stund, derefter haves litt bakepulver, smeltett smør, flöte og vand. Det hele røres sammen litt tykt å haves i form med litt farin strött åver.

Har drukkett kaffi og kaken smakte deili, gjemte litt av denn til i mornkveld. Kl. er vell nu snart en tre-fire som vanli og jeg skall gå til kojs.

Söndag 18. august. Tåken ligger tett, men vi har begynt å baue. Har spist frokost å hær ær ett vældi liv på dekk. - En björn med tvo unger går å spaserer på ett isflak sirka 20 meter fra skuten. Fire mand ligger ferdi med gjevær.- Det første skudd går, den voksne björn falder, skriker følt og reiser sig oppigjenn, så får denn ett skudd til, falder igjenn og årker denne gang ikke reise sig. Ungerne står ett lite stykke fra å ser på, undrer sig vist på va vi har gjort med deres mor. Vi forsöker å fange dem levende, men det nytter ikke, dei spring for livet, å vi får ikke tak i dem. - Så går det på flåing og spekking igjenn.

Elles er Cai 18 år idag; å vi har lagett sammen en masse telegrammer fra Tromsø museum, skole og vinmonopol. Holm åverrickte den høytidli, å Cai trodde til å begynde med att det var virkelige telegrammer, men da han kåmm til telegrammet fra Vinmonopolett forstod han det var jugs, det lydde sån:

"Til vår beste kunde i 18 år vi hærmed en hilsen sende får.- Til lykke du blomst i fra Tromsø skole og vel møtt til høsten lenger nord ser vi åsne tatten som strækker sig la Vinmonopolett."

Har spist aftens og ser atter en Bjørnemor med sine tvo unger ett lite stykke bort på isen. Jeg føler nu att jeg nærmer mig Eventyrernes land. - - -

Moren er skutt og jeg står med gråten i øynene, ungerne som er ganske små forlater henne ikke menn sitter ved hennes side og hylar, springer et lite stykke, kåmmer tilbake og hylar ustanseli. Synest deres hyl låter som, mor, mor, mor. Tænk disse mordlystne menesker va di har gjort, tatt deres kjære mor, det er fælt; tænk slik er livett.- Der gjøres atter ett forsök på å fange disse levende, men det ser ut som det ikke vill lykkes. Ser atter en björn, en stor svar rugg, som kåmmer sakte ruslende, denne er gammell og forsik-ti, har nokk för vært ute for di meneskelige hærskere. Tvilsomt om daen kåmmer så nær skuten att den kann skjytes.

Bjørnebiff til aftens, lever som grever.

Nu er di tvo bjørneunger også skutt å det var vell også det beste, da de var for små til å klare sig uten mor.

Isen har skrutt sig sammen og vi ligger atter fast. kl. er 9 og jeg har gått til ro, lenge siden jeg la mig så tidli. - Skall nu slukke lyset og legge mig til å tenke, tenke, bare tenke. -

Mandag 19. august. Står opp som vanli ved 8 tiden, opplagt og uthvilt. Har såvætt hele natten, har ikke vært noe bjørnejakt i natt, denn store björnen er forsvunnett. - Driv og spekker björn-

skjind. Det lakker mot middag og vi får telegram fra Årset: "Vesle Kari" kårer å skall åverta ekspisjonen, Busköy skall gå til Svalbard på håkjerringfiske." Så har vi noe nytt å snakke om, men alle er enig i att Kari kårer heller ikke til Grönland i denne tette isen. - Ja ingen vet - - Mandskapet er rasende fordi dem må på håkjerringfiske og les lange lekser ti Årset.

Det lid mot aftens å isen har slaknett litt. Litt lenger nord ser vi åpne vatten som strekker sig langt innåver.- Alle önsker å kårer til lands för de får hjelp. Buskö vill ikke være ringere eller Kari. Vi stævner mot land og går nu med full fart i åpne vatten. Det er mærkeli vor fort isen kann forandre sig fra denn enne dagen til den andre.- Nu lever vi atter i håpet om å kårer til Grönland. Ja, jeg for minn del har lift i det håp hele tiden, håper jeg ikke blir skuffett.

Det er midnatt, har haft en skumringstime i min lugar. Slukte lyset, la mig på benken og spilte "Brustne strengjer", Augustinatt, Höstrosor, men först og sist: Ved kaminen og "Når lysene tændes." Jeg lyttett til tonens makt og det var stemningsfult. Holm og Cai kårer. Holm har litt av den sjette sans; han sier jeg må kaste bort sånne tanker, og bed Cai gå å hente kaffi så vi får noe å kvikke oss opp på. Har spilt noen kvikke plater, pratett og nytt vår kaffi.- Kl. er tvo vi har sakt God natt og gått til ro.

Tirsdag 20. august. Det går lystigt idag, er litt tåke fremdeles, men mye åpent vand. - -

"Vesle Kari" lå på Spitsbergen da hun blev beordrett gå hit, gikk dærfra i går eftermiddag. Er nu spændende om vi kårer ind för Kari kårer. Det hadde jo vært det beste, elles blir det mye besvær å laste åver all proviant. Vi lever fremdeles gott i biff, kaker og kotteletter av björn.

Elles går det på brits både forutt og akterutt. Holm

hadde i aften forbindelse med Kari, hun var da 130 kvart mil fra Spitsbergen. Han fikk ordre til å gjø ho feil posisjon, Gotthåb ligså. Tør ikke fortelle att vi går mot land.

Onsdag 21. Kl. 6 idag måtte vi atter sanse, traff nogen store flak, som vi ligger fast i, ser åpent vand lenger inde.- Tåken har lettett litt og vi ser til vår store forundring atter de Grønlandske fjell mye nærmære eller vi hadde tenkt oss. Hadde vi ikke truffet disse store flak hadde vi nu vært i land. Det er snøstorm i dag, en liten forsmak på Grønland.

Har atter haft forbindelse med Kari og opplyst att vi ligger på samme sted. Det er spendende, undres om vi kårmer ind før Kari kårmer.

Råum var kårmet till Myggbukta igår, men kjører tilbake til Strinberg i aften, vor Ole og Listhaug er. Ole er 25 år idag, så där ær væll stor fest ikveld viss han husker dagen.- Det var spørsmål i radioen i aften om Råum skulde ta med hilsen til Ole fra mig. Holm svarte han skulde bare si det var en stor pakke til ham ombord; sikker på Ole undrer sig på va slags pakke det er.- Skulde ønske jeg kunde treffe han i kveld. Håper i alle fall att jeg gjør det i løpet av høsten, sjönt det i blant, ser ganske mørkt ut. Ja nu er alt spendende. - - Har klarnett helt og vi er ganske nær land kansje bare en par mil igjen. - Fjellfasongen ligner på de Norske fjell med tinder og skar. De högste fjell er helt dekt med sne, på de mindre ser jeg en og annann snøbren hær og där.- Følest så underli å stå å se på disse ukjente fjelltinder. Kann liksom ikke leve mig inni att det er Grønland jeg står å betrakter. Vi har Hærvell like indenfor hær, vor Hauken og Andresen åvervintrer.

Det lider langt på natt isen er fremdeles tett, men jeg går å legger mig i håp om å vare i land i løpet av morgendagen.

Torsdag 22. august. Isen har slaknet litt og vi forsøker atter å kårme til lands, går sakte, men sikkert. Har bare ett lite isbete igjenn så har vi åpne fjoren. Kann nu i Kjikkerten se en liten enslig hytte ved stranden.

Det er middag og vi er kårmet klar isen, om en halv times tid er vi i land. Alle mand er på dekk. Flaggett heises til tops. Fjoren ligg speilblank innåver og solens stråler glitrer i havflaten. -

Inde på stranden ser vi også det norske flagg svaier i tårpen på en liten stang. En robåt blir skutt på sjøen, å tvo personer kårmer roende imot oss. Vi fløyter en lang sterk signal og kaster anker. Det er stemningsfult. Ser nu di tvo mand, som roper God dag, god dag, å velkommen. Di har villmarken og ensomhetens præg åver sig, kårmer ombord vor det blir håndhilsing og presentering - men vi har ingen tid å spille, har mange stasjoner å besøke, det lider langt på høst, så vi kann risikere å fryse inde. -

Heiser en robåt i sjøen og tar ombord provianten som skall til lands. Har spist middag kl. er 1, vi går alle i robåtene og gjør vårt inn- tog til Grønland, som er prægett av høytid.- I fjøren møter en 15-20 hunder oss med skriken hyl. - Jeg går på land, å føler det som jeg står på hellig grunn. Hær er bare berghamrær, grus og stein, typisk præg av villmark. Hunderne er vill springer, skriker, hyl.- Går ind i hytten som er megett koseli; tvo proviantrum, å ett beboelsesrum vor det er tvo senger den ene åver den andre; fint rødmalt, med funkisgrønne lister og dører; rent og hyggeli. Utvendi er hytten trækt med svart papp, listerne malt røde, den er sjelden men passer gått sammen med sten og ur. Hær er mangt intresant å se, valrostænder, moskussjin og horn, reveskjind og bjørnskjind. Andresen vill kjøpe min gramofon. Jeg synest synd i dem, for di har plater og stifter men ingen gramofon. Det blir handel, jeg bytter i gramofonen å ett

stort flått isbjørnskjinn.

Har vært en tur oppgjennem steinurane, fant noen små vite blomster, elles er her så å si ingen ting grønt. Holm sier det er mere grønt på alle andre stasjoner. Elles er her nokk forholdsvis lite blomster alle steder i år da det er vært en sjelden dårli sommer med lite sol.

Vi fotograferer og diskuterer. De får sin påst som de vill gjemme til jul. Her er ingen som skall jemm, de har vært her ett år og blir nokk tvo till.

Vi har mange å hilse på å kann ikke være forlånge på vær plass. sier farvell til Hersell til sten, fjell og ur. - Andresen og Hanken ror med ut til skuten vor vi tar høytidli avskjed. Buskö letter anker, fløyter tre lange signaler og so ror atter den lille båt til lands med di tvo vinkende personer; akk ja, jeg står med gråten i öynene å vinker så lenge jeg kann se dem. "Å du som sitter där hjemme trygt, du for vem han har reden bykt. Send ham i tanke, send ham i breve, erstatning for alt han her oppe må stræve." Så er det et helt år igjenn inden de får sitt næste besök fra sivilisjonnens verden.

Vi setter kursen på Kapp Marry vor astreolog Riether skall på land å drive videnskaplige undersøkelser. - -

Det er en times tid siden vi reiste fra Hersell, å kaster nu atter anker. Ser en gåseflåkk på 12 stykker opp på stranden. Forsöker å kämme dem på skåthåld, de blir rædd og flyr, en får alikevell sitt döaskudd. Det er prægtige fugler. - -

Tar avskjed med Riether, å han settes i land. Ser han trasker oppåver til hytten, med sinn ryggsekk, unders på va slags tanker han går med. - - -

Så fortsetter vi til næste stoppested som er Eskimones, dansk radiostasjon. Har egentli ingen ting där å gjöre, men har fått

telegrafisk inbydelse. -

Claveringöya består av høye fjell og sandvidder en og anden elven renn også ned etter fjellsiderne. Disse endeløse sandvidder skjifter i forskjellige kulører som bjørkeskogen i høstpragt. Når solen skjinner glitrer det i tusen forskjellige metaller.

Ser en moskus på stranden, vi drar i fløyten og den legger på sprang oppgjennom fjellsiden den er nokk ikke vant til sånne lyder.

Her er en masse hare oppgjennem steinurane. Nu ser vi en moskusflokk på 11 stykke, dette synest dem er for mye å gå forbi. Robåten blir heist i sjøen, åtte mand ror til lands å skall på moskusjakt, jeg er naturlavis også med. Kl. er snart 7 å jeg tror det blir en intresant aften. Går på land ett gott stykke fra moskusen og lurur oss stilt og krypende inn på dem. Har dem nu på 15 meters avstand, seks mand har gjevær: de står nu og kjiker på oss og ser myndi ut, vill sikkert presentere sig som urskogens herskere. Det første skudd smæder å det blir ett vilt jag. Det smeller som fra maskjingjevær til alle magasiner er tømde og moskusflokken ligger død runt om oss en hær og en dær, pæser, puster og beljer litt, gjir dem noen dasker i hode og stikk dem. Setter oss en stund og betrakter fangsten, ser att storoksen har ramlett utfor en bergskrænt og innunder en evig isbre, dær får denn også ligge, umuli å nå i han. - Så blir det flåing, leming og fotografering, det er feite store slakt, på lag som en ku ja enkelte som store okser. - - -

Kl. er 10, vi er kåmmet omborigjen og driv å lossar kjøt. Får nu snart forsette reisen igjenn til eskimones.- Moskusjakten var intresant, men ligna mest på slakting. Kl. er halv tvo om natten, fjoren ligger speilblank, inni en liten vik ser jeg en bergknaus, med en vitmalt stang å det danske flagg svaier i toppen.

Fløyter hær som på andre stasjoner og poltiffullmægti Rasmussen og radiotelegrafist Espensens, kårmer ruslende ned til stranden, dem ligner mest på eskimoere. Heiser robåten ned og vi er en fem seks stykke som ror til land. Blir invitert inn på ett glas dansk rom. Hær er trivli og jeg liker mig gått. Stanser bare en liten stund, men tar oss en tur hit igjen når vi er færdi på Revet. Reiser hærfra ved 1/4 tiden. Det går vell en tre fire timer før vi er på Revet og jeg må nu gå ned å såve litt.

Fredag 23. august. Våknett av fløytens gjennomtrengende hyl. Kl. er 7 å jeg törner ut. Er kårmett til Revet, vor Antonsen åvervintrer. Her ser vi også en robåt blir skult på sjøen å en enslig person kårmer roende. Er spent på vor denne åvervintrer ser ut som før har vært fem år på Svalbard, kom tilbake til Tromsø, vor han sat ett døgn på en ølsjapp og reiste så til Grönland vor han nu har vært tre år, å skall fremdeles forsette å være hær. Han er kårmett ombord å jeg har hilst på han, mørk med langt skjegg, ser ut som en mand på 80, men er bare noen å tredeve; virker som eventyrlandets konge. Cai, Holm og jeg ror til lands for å se nærmere på stede, de andre lossar kull og proviant å føre til lands.

Hær er også store sandsletter, men litt lyngheier i blant med mange forskjellig blomster innimellem. Dvergbirken med røde og gjylde blad, setter også sitt vakre præg åver stede. Ved hytten møtes vi som vanli på Grönland av skrikende hunder. Går inni hytten som heter Moskusheimen, inne er pent malt med grønne vegger, malerier, gramofon, seng, bor og stoler. Antonsen er fotograf å masse bileder med han. Han har nu fått sine Visky kasser på land, de stables under sengen, en blir åbnett, er næsten förberett på en fest i aften. - Det er middag og vi ror tilbake

til skuten. Antonsen tar tre flasker med sig ombord, det er nokk han som skall holde festen. Har moskusstek til middag å det er deilli. Det var fint ver på formiddag men nu litt tåke å regn, det forandrer sig jo så fort hær, så jeg håper det snart blir fintigjen. Ser en moskusflok, men det er så langt borte, hører også gåsen skriker ett stykke ind på stranden. Fått telegram fra Årset igjen, han er nu på Bristol i Oslo. Buskö skal forsette ekspesjonen, men Kari kårer alikevel med kull. Ja Årset er nokk fornøytt, han har dagpenger av Staten for Kari. - Mandskapet er strålende nu slipp dei hækjæringfiske.

Har spist aftens, alt er lossett på land, og nu begynner festen.

Det går stilt for sig til å begynde med men efter vært som det minker på flaskene blir de mer høyrøstett. Skjipperen mister jo sine fulle fem når han drikk noen dramer, han hålder sine vanlige foredrag å skrepper av sig selv, di andre stikk oppunder ett og anna oret å liker sig når di får terge han.- Kl.er 10 og de tre flasker er tomme. Antonsen gjir ordre att Siversen skall ro til lands efter flere. Festen forsetter å tre flasker til blir åpnett. Vi er en del tilskuere i min lugar som lytter til de intresante foredrag. Det er bare skjipperen, maskjinsten og åvervintreterne som fester, ja det vil si Holm har ingen ting drukkett, han er min store trøst.

Ved 12 tiden er også disse flasker tomme, nu blir de enig om å ro til lands, å forsette festen der. Skjipperen og Siversen får ikke være med, di er full nokk fra för. Er nu litt stillere ombord, så jeg skall legge mig en stund, men så stilt jeg får såve blir det nokk ikke dette døgn. Skjipperen og Siver-

sen sitter å hålder lange taler for sig selv, kan næsten både le og gråte til dem. Kl. er cirka 3 å det blir livli på dekk, di andre er kåmmet ombord igjen. Ivrige diskusjoner. På land hadde det gått vilt for sig. Hörer Framnes forteller maskjinisten hadde grite fordi han ikke fikk mer sprit, derefter hadde han tatt sig en tur ut og kåm ikke tilbake, de andre drog derfor ut på leiting. Det var litt skjymt, så han var ikke så god å finde, men efter en times leiting så de som ett skjimt av han næsten opp på en fjelltopp. Maskjinisten oppdaga att det var nogen efter han, trodde det var Moskus og sprang for livet lenger til fjels. Efter atter en times mars åver sandvidder og bergknauser, fikk de tak i han til slutt, han var da utkjört å årkett ikke mer, moskusen fikk gjöre med ham va dem vilde!!! -

Det er ved fire tiden og reisen skall forsettes til Krognæs, men hörer att de savner en av de mend som var med til lands. Tvo ror til lands igjen og leter efter han, find han tilfeldigvis såvende i en grøft. Kåmmet ombord og er endeli ferdi å forsette reisen. Så blir skipperen fornærmert på Framnes å tar en av hans hunder og kaster åver bord. Det blir ett volsom jag efter hunden, får endeli tak i han til slutt med en lang håv, han er da næsten gåen. - - Ankerett drages ind og så er vi ferdi med Revet!!!!!!! ? Antonsen tok jeg avskjed med tidli på natten. Han var i strålende humör og tok livet lett. Kl. er fem og skuten stanser, vi er kåmmet til Krognæs en bistasjon til Framnes, vor det skall have på land litt proviant, er så trøtt jeg årker ikke gå opp.

Lördag 24. august. Kl. 10 kåmmer Holm og vekker mig. Sier jeg må stå opp og bli med i land på Eskimones, vi er nu kåmmet dit igjen. Di tvo dansker som bor hær skall få 50 hl. kull

med oss, da det ser ut som danskeskuten ikke kårer ind. Fangstmand Rasmusen og telegrafist Espensen står ved stranden og tar imot oss. Vi blir denne gang invitert på kaffi, det er det første måltid jeg spiser på Grønland. Alt er præget av høytid. Går ind i huset, vor ett vitskurett langebord står dekket, mitt på gulvett i den store stue. Veggerne er tapeserte, dører og skap er malt mørkegrønne med røde lister. Porselinnet er vitt med grønne kanter og ett isbjørnmotiv på. Alt går liksom i stil det ene efter det andre.- Vi får deili trekt kaffi, mange sorter knekkebrød, kirsebærsyltetøi og ypperli gått dansk bondesmør. Jeg blir plasert for enden ved det store langebord. Prater og skojer. Får inntrykk av att danskerne er høffli og venli overfor Norskane, men tror knapt dem er det til buns. Finner en bok i skapet vor jeg ser en danske har skrevet mye skjit om de norske fangstfolk.

Går ut og ser oss runt litt, her er mye blomster og vakre røde lyngheier. Det som jeg har sett av Grønland til dato er dette det sted jeg liker best. Det ligg so lunt og koseli til i en vik. Har vært på land en par timer og får nu årdre til å kårer ombord igjen, skuten skall forsette. (Skjipperen var også en tur til lands, sjönt han hadde ikke såvet rusen helt ut, trodde vist han skulde få nye oppfriskninger i land, men blev nokk skuffet). - Danskerne går med til stranden vor vi tar avskjed, det er nokk for siste gang i år. Går i småbåter og ror til skuten, danskerne står igjen og fotograferer. Er kårer ombord og det drages atter tre ganger i fløyten, danskerne skjyter tre skudd, så drar vi en gang til i fløyten og så ett siste skudd fra danskerne, å di tvo står vinkende igjen på stranden, vor det dan-

ske flagg svaier. Jeg står på akterdekk og vinker så langt jeg kann se dem. Det er høytidli og vemodsfylt på samme tid.

Nu setter vi kursen på Elvsburg vor vi skall hente Rikter og ta han med til Myggbukta. Han skulde gå åver fjellet fra kapp Mary.

Er hær ved tre tiden, efter middag, jeg er med til lands og kjiker som snarest inn i denne hytten også, som er liten og skjiten, med noe gamelt luktende sælkjøtt i gangen. Rikter hadde haft en liten snøstorm åver fjellet, så det lid nu så langt på høst att man kann risikere å bli utsatt for litt av vært andgående verett. Har fått telegram fra "Gott håb" som vi skall levere noen dansker på Sannådden. Det er angående reddning av fire dansker som er syke og i dødsfare lenger nor.- Forsetter nu til Sannådden det er en 2-3 timer kjöring dit. Ser en moskusflokk på 12 stykker og setter i land en del av mandskapet for å ta dem, mens skuten forsetter videre, å vill ta mandskapet ombor igjen på tilbaketuren.- Får atter ett telegram fra "Gott håb". Det er spørsmål om "Buskö" vill gå nordåver å hente danskerne som ligger fast i isen med motorbåt, tvo er dödsyke og de har så å si ingen mat.

Framnes klör sig i hode; Atter skjippell i ruten! men er vell nödt til å hjelpe di dödsyke. Å samrå sig med skjipperen er ingen hjelp, hans jerne er ennu ikke klar.-

"Vesle Kari" ligger fast i isen 15 kvart mil utenfor Myggbukta, hadde ikke det vært kunde hun gå nordåver, så "Buskö" fikk forsette sin rute. Men sån er det i de artiske forhold alt er uberegneli.- Kl. er 6 (efter middag) og vi er kåmmet till Sannådden. Di tvo dansker som er her kåmer kjörende i mot oss med

motorbåt. Disse bærer også præg av eventyr og villmark, med sitt lange skjegg. Gott humör jar di i alle fall, som alle, mærkeli nokk har her oppe. Di spiser aftens ombor, moskuskotteletter. -

Jeg er på dekk og betrakter stedet. - Her står også en enslig hytte med skrikende hunder runt omkring.

Uppunder fjellet ser jeg en vitmalt trekors, hörer det er en dansk fangstmans grav.- Jeg blir stående å se på denne grav, grepet av skaparens magt. Her ligg fangstmanden igjen og i danmark går hans sørgende venn. -

Har liten tid å spille danskerne tar farvell og drar til lands igjen, det var helt umuli for dem, å berge sine lansmend, naturlavis.... Skall først gå tilbake å hente moskusjægerne og så gå nordåver å forsöke og berge di dödsyke dansker. Det er Framnes som styrer med alt angående bergning av danskerne.- Skjipperen vet ingen ting, han har forsatt festen i dag også, har åpnet en kasse Vhiski som er tatt i ekspisjonens navn til hr. Eling Årset. Han har en svak karakter når det gjelder drikke. Ekspisjonen betaler 60 kr. kassen men skall det erstattes med monopolvare koster det 180 kr. kassen, så det blir en dyr fornöyelse.- - Har fått moskusjægerne og 12 moskusskråtter ombord og forsetter med full fart nordåver. Begynder å friske opp med litt storm. Det er lördagsaften og fire viker siden vi reiste fra Ålesund. Her ær nu begynt å bli litt skjynt om aftenen, ser skjildna; næsten för vær aften, det er slutt med dem strålende midnattsol, og i aften har vi en forsmak av den bekjente Grönlandsstorm.- Det er hustrer på dekk, alt blir bonde fast.- Det er midnatt og jeg sitter og drikker kaffi mens jeg lytter til stormens sus og bølgenes brus, föler ingen angst; alt er intresant. Er ubeskriveli trøtt og jeg får atter Holms koja vor där er stilt o

jeg slipper å bli forstyrrett av skipperens festing, sjønt det er vist nu til å stilner med festingen; da han nu nærmest er fyllsjuk.

Søndag 25. august. Har såvet gått i natt, sjønt jeg gjennom søvnen hørte stormens hyling i blant. Kjenner att skuten ligger still og Holm kårer inn og forteller att vi ved 5-6 tiden måtte kaste anker, elles hadde vi drevet i fjæren, maskjinen maktet ingen ting, det har vært snøstorm i hele natt, er nu ikke lenger storm, men orkan!! Stakkars dem som har liggett syk på isen, en sån natt og vi kårer ingen vei før det stilner. - Jeg står ikke opp før til middag i dag. - Får moskuskotteletter og aprikosdi-sær. Går en tur på dekk, men må halle mig fast for ikke å blåse åver bord. - -

Ligg for det meste og leser, Holm og Cai spiller litt. - Vi undres på vordan det er med "Kari", isen skruer sig voldsomt sammen i slik storm. Har spaknett litt nu åver middag, men tar sig vell oppigjen til kvelden.

Har spist aftens og stormen raser sterkere eller før. - Får ett lite inntrykk av va det vill si for en fangstmand og kjøre gjennom den svarte natt i en sånn snøstorm. - samtidigt forstår jeg att det er ikke bare morro for en sjömand å ligge ute på det åpne hav, når årkanaktige bærer svaier åver mastertåpperne.- Hører rop og spetakkel på dekk, må opp og se.